"మరీ అంత దురుసుతనం పనికిరాదు చంద్రమౌళీ! కస్టమర్లమీద ఎగిరి పడొద్దని లక్షసార్లు చెప్పాను. సుబ్రహ్మణ్యం పొగరుబోతని నాకూ తెలుసు. వాడినేమన్నా నేరుగా మొదలియారుతో చెప్తాడు. ఆయన నామీద విరుచుకుపడతాడు! ఏదో సర్దుకుపోవాలి. . . . . ."

"అది కాదండీ! వాడెప్పుడూ అంతే. అవతలంతమంది కాచుక్కూర్చునుంటే తన పని ముందు ముగించలేదని చాలా అసహ్యంగా మాట్లాడాడు. దాంతో నాకు చిరాకేసిగొచ్చి కొంచెం ఆగమన్నాను. అప్పటికీ వినిపించుకోపోయేసరికి కొంచెం గట్టిగా చెప్పాల్సొచ్చింది. శనివారం ఎంత హడావుడిగా ఉంటుందో మీకు తెలుసుగదా!" అన్నాడు చంద్రమౌళి.

సోమవారం బాంకికి రాగానే శనివారం తను ఎవరిమీదో విసుక్కున్నాడని ఏజంటు అనంతరావు ఇలా మందలించడం అతని కేమాత్రం నచ్చలేదు. ఆ సుబ్రహ్మణ్యంతో ఇంతకుముందు జరిగిన ఘర్షణలకే తనకీ ఏజంటుకూ వాద వివాదాలు జరిగాయి. మొదలియారు ఒక పెద్ద కంపెనీకి మేనేజరు. వాళ్ళకి తమ బ్రాంచిలో ఎక్కౌంటు ఉంది. వీలైనంతవరకూ అతనికి కోపం తెప్పించకుండా ఉండటం మంచిదని అనంతరావు అనేవాడు. కాని ఆ శనివారం సుబ్రహ్మణ్యం ప్రవర్తన ఎటువంటివాడికైనా కోపం తెప్పించకమానదు. మళ్ళీ ఈ విషయంలో ఏజంటు తనను తప్పుపట్టడం అతనికి బాధ కలిగించింది.

"శనివారాలు నీకు పని వత్తిడి ఎక్కువగానే ఉంటుందని నాకూ తెలుసునోయ్. కాని కస్టమర్లతో మర్యాదగాఉండే బాధ్యత నీకుందని గ్రహించడం మంచిది" అని అనంతరావు ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూన్న చంద్రమౌళిని తన గదిలోంచి పంపించేశాడు. చంద్రమౌళికి చివరకు అనంతరావు చేసిన ఉద్బాటన మరీ చిరాకెత్తించింది. ఆ బ్రాంచిలో తనకంటే శ్రద్ధగా పనిచేసేవారు ఎవరూ లేరని అనంతరావుకీ తెలుసు. అయినా చీటికీ మాటికీ పిలిచి మందలిస్తూ ఉంటాడు చంద్రమౌళి వెళ్ళి తన సీటులో కూర్చున్నాడు.

ఆరోజు కూడా డబ్బు మార్చుకునేందుకు చాలామందే వచ్చారు. 'రిసీట్సు' గుమాస్తా కుప్పుస్వామి సెలవుమీద ఉన్నాడేమో, పేమెంటు క్లర్క్ చంద్రమౌళికి అతని పని కూడా తగిలింది. వచ్చినవాళ్ళ మొహాల వైపొకసారి చూశాడు. పొగాకు బుగ్గనుంచి సన్నగా నవ్వుతూ తన వైపే చూస్తున్న సుబ్రహ్మణ్యం కనిపించాడు. చంద్రమౌళి చిరాకు అధికమైంది. మాట్లాడకుండా ముందు రిసీట్సు తీసుకోడం ప్రారంభించాడు.

(47-వ పేజీ చూడండి)

పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పటికి డబ్బు కట్టేవారి సంఖ్య తగ్గిపోయింది. చంద్రమౌళి ఒక మనిషి దగ్గర పైకం తీసుకుంటూండగా అనంతరావు గబగబా అక్కడకువచ్చి "ముందు సుబ్రహ్మణ్యాన్ని పంపించేసేహోయ్" అని మెల్లగా చెప్పి తిరిగి తన గది లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

చంద్రమౌళి వచ్చినకోపం దిగమ్రింగుకుని మాట్లాడకుండా డబ్బు తీసుకొనటం ఆపి, సుబ్రహ్మణ్యం తెచ్చిన చెక్కు మధ్యలోంచి తీశాడు. వీలైనంత త్వరగా ఎదురుగావచ్చి నుంచున్న సుబ్రహ్మణ్యానికి డబ్బు ఇచ్చి పంపించేశాడు. సుబ్రహ్మణ్యం వెక్కిరించినట్టుగా నవ్వి వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

సాయంత్రం నాలుగుగంటలయింది. పని ముగించేసుకుంటూన్న చంద్రమౌళికి తను ఆవేళ పెందరాళే ఇంటికి వచ్చేస్తానని పార్వతి కిచ్చిన మాట జ్ఞాపకం వచ్చింది. అప్పుడే విడుదలయిన సినిమాకి కొంచెముందు వెళ్తేగాని టికెట్టు దొరకదు. తను ఒక గంటముందే వెళ్ళదలచుకున్న సంగతి అనంతరావుకి చెప్పాలనుకుంటూ కాష్ బాలన్సు తనిఖీ ప్రారంభించాడు. పైకం లెక్కపెట్టి పుస్తకంలోని సంఖ్యతో పోల్చాడు.

ఐదు వందల రూపాయలు తక్కువయ్యాయి. ఎక్కడో తప్పు చేశానని విసుక్కుంటూ మళ్ళీ తనిఖీ చేశాడు. కాని అదే తేడా వచ్చింది. తన లెక్క సరిగ్గా లేదేమోనని మెయిన్ కాష్‌బుక్ గుమాస్తా దగ్గిరకి వెళ్ళి దాన్ని కూడా పరీక్షించాడు. ఐదు వందలు తగ్గాయి. చంద్రమౌళి కంగారుపడి పోయాడు. తొందరలో ఎవరికో ఎక్కువ మొత్తం ఇచ్చేసి ఉంటాడు. ఏం చేయాలో తోచక దిగాలు పడి తన సీటులో కూర్చున్నాడు. లాభం లేదని తెలిసినప్పటికీ పైకం ఇంకోమారు లెక్కపెట్టాడు.

"ఏం చంద్రమౌళీ! కాష్ క్లోస్ చేశావా ? చెకింగ్‌కి రమ్మంటావా ?" అంటూ అనంతరావు అక్కడికి వచ్చాడు. చంద్రమౌళి సరియైన సమాధానం ఇవ్వలేకపోయేసరికి, అతని వాలకం కొద్దిగా కనిపెట్టిన అనంతరావు "ఏమిటోయ్ కుదర లేదా ?" అని అడిగాడు.

"ఐదొందలు తగ్గుతోందండీ !"

"ఏదీ పుస్తకం ఇలా ఇయ్యి, నే చూస్తాను" అంటూ అనంతరావు పేజీలు ఇటూ అటూ తిరగేసి అప్పుడే అటువైపొస్తున్న క్లర్కుని పిలిచాడు.

"వెంకట్రామన్, ఈ మొత్తం కాస్త వెరిఫై చెయ్యి" అన్నాడు.

"ఐదొందలు షార్టేజి సార్" వెంకట్రామన్ లెక్కలన్నీ పరిశీలించి చెప్పాడు.

అనంతరావు చంద్రమౌళిని తన గదిలోకిపిల్చి "ఏం చేయమంటావోయ్. హెడ్డాఫీస్‌కి రిపోర్టు ఇచ్చితీరాలికదా ! రెండు మూడు రోజుల్లో సద్దేయ్యి. ఎవరికో ఎక్కువ ఇచ్చేసుంటావ్. అయినా ఏం చెప్పగలం. వాడే తిరిగి ఇచ్చెయ్యొచ్చు. అనకూడదుగాని మరీ తొందర మనిషివోయ్" అన్నాడు.

చంద్రమౌళికి అంత అయోమయంలోను, ఈ చివరి మాటలు చికాకు కలిగించాయి.

"రిసీట్సు మధ్యలో సుబ్రహ్మణ్యానికి పేమెంటు చేశానండి. వాడికే ఇచ్చేశానేమో !"

"అదే పనికిరాదు. వాడంటే ఇష్టంలేనంత

తొందర మనిషి

మాత్రాన వాడిని అనుమానించటం బాగుండ్లేదు. మందలింపుగానే అన్నాడు అనంతరావు. చంద్రమౌళి మాట్లాడకుండా వూరుకున్నాడు.

"ఇంకేంచేస్తావ్ ! ఇవాల్టికి పైకం లోపల పెట్టేసి ఇంటికెళ్ళిపో. రేపు చూసుకోవచ్చు" అని చంద్రమౌళి భుజంతట్టి పంపించేశాడు.

* * *

పార్వతి ముఖం చూడగానే తను ఆలస్యంగా రావటం ఆమెకు కోపం తెప్పించిందని చంద్రమౌళి గ్రహించాడు.

"ఏదో ఆలస్యం అయిపోయింది పార్వతీ, ఇప్పుడే వచ్చేస్తా. బయలుదేరి పోదాం" అని లోనికి వెళ్ళాడు. పార్వతి కాఫీతెచ్చి ఇచ్చింది.

"ఇప్పుడు కాఫీ దేనికి ? బయట తాగొచ్చుగా ! అనడిగాడు చంద్రమౌళి.

"ఎందుకులెండి. సినిమా కాలస్యం ఎలాగూ అయిపోయిందిగా.

"ఏం పర్వాలేదు వెళ్దాం రా" అన్నాడు చంద్రమౌళి. పార్వతి ఇక అడ్డు చెప్పలేదు.

యాంత్రికంగా తెరమీది బొమ్మలు చూస్తున్నాడేగాని, చంద్రమౌళి కనలేమీ తల కెక్కటం లేదు. ఇంటర్‌వెల్‌లో కూడా ఇద్దరు ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు సినిమా మళ్ళీ ప్రారంభించారు.

"మీకేమీ తోచనట్టుంది. ఇంటికెళ్ళిపోదాం రండి" అన్నది పార్వతి ఆకస్మికంగా తన వైపు తిరిగి.

"అదేంలేదు నీకు వెళ్ళిపోవాలనుంటే రా పోదాం"

"పదండి" ఇద్దరూ ఇంటికి వచ్చేశారు.

జరిగినదంతా పార్వతికి చెప్దామనుకున్న చంద్రమౌళి ఆమె వైఖరిచూసి వూరుకున్నాడు పార్వతి ముభావంగానే ఉండిపోయింది.

* * *

మర్నాడు చంద్రమౌళి బ్యాంకికి బయలుదేరుతూండగా "పై శుక్రవారం మీ వదినగారబ్బాయి పెళ్ళి గామోసు" అన్నది పార్వతి.

"ఊ"

"ఏమీలేదు. జ్ఞాపకం చేశాను"

"సరేలే" అని చంద్రమౌళి వెళ్ళిపోయాడు రోజంతా ఏ విశేషమూ [illegible]క్కుండా గడిచి పోయింది. డబ్బు విషయం అనంతరావు జ్ఞాపకం చేయలేదు. కొందరు [illegible]తులువచ్చి చంద్రమౌళికి తమ సానుభూతిని తెలియజేశారు. మధ్యాహ్నం అనంతరావు వచ్చి సుబ్రహ్మణ్యానికి టెలిఫోన్ చేశానోయ్. అతనదేం లేదన్నాడు" అని చెప్పాడు.

ఇంటికి వెళ్తుండగా పార్వతి అన్న మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఆమె ఉద్దేశ్యమేమిటో తన కర్థం కాకపోలేదు. ఒకప్పుడు డబ్బుపెట్టి పేకాడే అలవాటు తనకుండేది. పెద్ద మొత్తాలు రెండు మూడుసార్లు పోగొట్టుకున్నాడు. చివరకు పార్వతికి ఇక మళ్ళీ పేక జోలికి వెళ్ళనని మాట ఇచ్చాడు. ఇప్పుడు బయటికి కనలేకపోయినా, ఈ విషయంమీదే లోలోపల అనుమానం పడుతున్న దని గ్రహించాడు. జరిగినదంతా ఆమెకు చెప్పేద్దామనుకుంటే అభిమానం అడ్డు వచ్చింది. దీనికితోడు ఈ పెళ్ళి ఖర్చు. వేరే తగిలేటట్టుంది. తన దగ్గిరఉండే డబ్బుతో వీటి రెండింటినీ ఎలాగూ సరిపెట్టలేడు. అసలు ఈ ఐదొందలకే పార్వతిని అడగాలి. ఆమె దగ్గిర కొంత ఉంది. కాని అడగటం నామోషీగా తోచింది

* * *

భోజనాలు ముగిసిన తర్వాత చంద్రమౌళి పార్వతిని అడిగేశాడు.

"కొంత డబ్బు అవసరం వచ్చింది పార్వతీ !"

"పెళ్ళికోసమేనా ?"

"పెళ్ళికోసం అయితే చెప్పేవాడినేగా !" ఇది మరొకందుకు కావాలి"

"సరే మీ ఇష్టం"

" నా ఇష్టమేమిటి ? నువ్వేమనుకుంటున్నావో నాకు తెలుసు. నాకా ఐదొందలూ చాలా అవసరం. పెళ్ళి సంగతి ఏమీ చెప్పలేకుండా ఉన్నాను.

"అది కాదండీ ! మనం పెళ్ళికేమీ పెట్టకపోతే బావుండదని చెప్పాను. అయినా మీ వదినాగారబ్బాయేగా, నాకేం !" పార్వతి వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది. చంద్రమౌళికి ఆమె వెంటవెళ్ళి సవివరంగా అన్ని విషయాలూ చెప్పాలనిపించింది. తనేదో జూదంలో పోగొట్టుకున్నానని ఆమె అనుమానిస్తున్నదన్న కోపంమీదనేకదా ఇంతవరకూ తను వూరుకున్నాడు ! అయినా చెప్పలేకపోయాడు.

రాత్రి డాబామీద సిగరెట్టు కాల్చుకుంటూ మంచంమీద కూర్చున్న చంద్రమౌళి, మంచినీళ్ళ చెంబు పట్టుకుని పైకి వచ్చిన పార్వతితో "పార్వతీ నిన్నటినుంచి చెప్దామనుకుంటున్నాను. పొరపాటున ఐదు వందలు ఎవరికో ఎక్కువ ఇచ్చేశాను. వెంటనే కట్టేయ్యాలి. నా దగ్గిరంత మొత్తంలేదు. నువ్విస్తే సద్దటానికి వీలవుతుంది" అనేశాడు.

పార్వతి "అయ్యో ఆ సంగతి అప్పుడే చెప్పక పోయారా ! దానికేముంది. నా దగ్గిర ఏడొందల దాకా ఉంది" అని చంద్రమౌళి పక్కనేవచ్చి కూర్చుంది చంద్రమౌళి ఆమె చుట్టూ చెయ్యి చేసి "అందుకనే పెళ్ళి విషయం చెప్తే కొంచెం వెనక తీశాను" అన్నాడు.

"భలేవారే ! దానికీ దీనికీ సంబంధం ఏమిటి. పొరపాట్లు జరక్కుండాఉంటాయా" అని పార్వతి చంద్రమౌళి భుజంమీద తల ఆన్చింది.

* * *

చంద్రమౌళి బ్యాంకికి వచ్చేసరికి అనంతరావు ఒక్కడే గదిలో కూర్చుని ఏదో రాసుకుంటున్నాడు.

"డబ్బు ఇవాళే కట్టేస్తున్నానండీ" అన్నాడు చంద్రమౌళి. ఆయన కెదురుగా నుంచుని.

"ఆ ! డబ్బా . . . . .ఏమిటీ ?. . . . . ఓహో ! మర్చిపోయానోయ్. ఇప్పుడే చెట్టియార్ ఫోన్ చేశాడు. మొన్న అతని మూడొందల చెక్కుకి ఎనిమిదొందలు ఇచ్చావుట ! నిన్న తీరికలేక రాలేదుట. ఈ వేళ తీసుకొచ్చి ఇచ్చేస్తానన్నాడు. ఎలాగయినా తొందర మనిషివోయ్ ! పోన్లే. . . ." ★